

Ами косата! А лицето! . . . Седни да яде. Хапне малко и захване да си играе: чукне съ ножа по чини-ята, забочи вилушката въ хлѣба, отрѣже парче месо, остави го! . . . постоянно игра и закачка.

Веднѣжъ му станѣ много драго като чу, че около му забрѣмча пчела. Съ забочень хлѣбъ и съ ножъ въ рѣжа, захванѣ да гони пчелата. Но тя хвѣрчеше високо. Той се много сърдѣше, като не можаше да ѣх удари. Всичкия хлѣбъ бѣше изхвѣрленъ и подѣтъ поси-панъ. Но какъвъ пѣкъ бѣше крѣськътъ, когато пче-лата заби жилото си въ шията му!

Майка му влѣзе и завари немирника съ наведена глава. Той бѣше изпотенъ и косата му още по-вече разрошена. Знаете ли какво бѣше наказанието му, освѣнъ онова, съ което пчелата си отмѣсти? Майка му взе гозбата и вечерята не му дадохъ да вечера. За всичко това бѣше съобщено на учителя му и той го засрами прѣдъ всички ученици.

Отъ тогава нашия немирникъ го не пуцахъ на улицата. А когато направѣше прѣстѣпление, съобща-вахъ на учителя му. И не слѣдъ дълго врѣме той се по-прави и станѣ послушенъ и трудолюбивъ ученикъ.

